

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2007. június 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt a **vádlt** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. január 31. napján kihirdetett Kb.IV.215/2006/6. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat az ellene jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt emelt vád alól **felmenti**.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. január 31. napján kihirdetett KB.IV.215/2006/6. számú ítéletével a vádlottat jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt megrovásban részesítette.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott és védője felmentés érdekében fellebbezést jelentettek be az ítélettel szemben.

A vádlott becsatolta fellebbezésének indokolását, amelyben kifejtette, hogy bűncselekményt nem követett el, figyelemmel arra, hogy berendelésének feltételei nem állottak fenn, továbbá, hogy jelentési kötelezettségének elmulasztása nem fontos szolgálati ügyben történt. Ezért álláspontja szerint felmentésének van helye.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.18/2007. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét törvényesen minősítette jelentési kötelezettség megszegése vétségének. Érvelése szerint a vádlott fontos szolgálati ügyben mulasztotta el jelentési kötelezettségét, mivel a tanfolyamon való helyettesítése nem volt megengedett, arról csak betegség esetén maradhatott távol, s ez utóbbi körülményről előjáróját nem értesítette. Ezért a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

A nyilvános ülésen a vádlott védője az általa bejelentett fellebbezést fenntartotta, csatlakozott védenca írásban előterjesztett beadványához és indítványozta a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője indítványát változatlan tartalommal fenntartotta, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint a vádlott fontos szolgálati ügyben nem teljesítette jelentési kötelezettségét és ezért a terhére rótt bűncselekményt megvalósította. Mivel azonban e cselekmény társadalomra veszélyességét csekélynek ítélte, egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott megrovással. Mindezek alapján az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy bűncselekményt nem követett el.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le az eljárást, a szükséges bizonyítást a tárgyaláson felvette, a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonta és indokolási kötelezettségének eleget tett. Ítéletének tényállása mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. Ezért azt a másodfokú bíróság elfogadta felülbírlata alapján.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból azonban tévesen következtetett a vádlott bűnösségére és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy magatartásával megvalósította a Btk. 350. § (1) bekezdése szerinti jelentési kötelezettség megszegésének vétségét. E bűncselekményt ugyanis az követi el, aki fontos szolgálati ügyben kellő időben nem tesz jelentést, vagy valótlan jelentést tesz. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott azzal a magatartásával, mely szerint nem értesítette előljáróját arról, hogy betegsége - fogászati kezelésen való részvétele - miatt a számára kötelezően előírt továbbképzésen nem jelent meg, megszegte a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 3/1995. (III.1.) BM Rendelet 95.§ (1) bekezdés a/ és g/ pontjában meghatározott kötelezettségeit. A felhívott jogszabályi helyek ugyanis előírják az alárendelt számára, hogy valamely feladat végrehajtását akadályozó körülményt, megbetegedést az előjárónak szóban jelenteni kell. Tévedett azonban akkor, amikor mindezt fontos szolgálati ügy vonatkozásában elkövetett mulasztásként értékelte, amely miatt a vádlott büntetőjogi felelősségét megállapíthatónak vélte, és tévedett akkor is, amikor e jogi következtetést a történeti tényállás részeként rögzítette.

A kialakult bírói gyakorlat értelmében mindig esetenként kell eldönteni a körülmények gondos mérlegelésével, hogy mi tekintendő fontos szolgálati ügynek. Mindenképpen annak kell értékelni, amennyiben a rendőr bűncselekmény elkövetéséről értesül, vagy más olyan körülmény merül fel, amely előjárója azonnali intézkedési kötelezettségét vonná maga után. Hasonlóképpen fontos szolgálati ügyként értékelendő, amely az adott szervezet rendeltetésszerű működését befolyásolja, működését akadályozza, rendeltetésszerű feladatainak megvalósítását hátráltatja. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy a vádlott a részére előírt közlekedésbiztonsági előadáson nem tudott megjelenni, ilyen fontos

szolgálati ügyként nem értékelhető. Az ítélet tényállásából ezért, mint téves jogi következtetést a másodfokú bíróság mellőzi azt a megállapítást, hogy a vádlott fontos szolgálati ügyben került berendelésre. (Ítélet 2. oldal 3. bekezdésében tett megállapítás.)

Azzal, hogy a vádlott megszegte jelentési kötelezettségére vonatkozó - az előzőekben nevesített - szolgálati előírásokat, cselekménye még nem éri el azt a társadalomra veszélyességet (Btk.10.§ (2) bekezdés), amely a büntetőjogi felelősségének megállapítását vonná maga után. A Btk. 350.§ (1) bekezdésében írt jelentési kötelezettség megszegése vétségének törvényi tényállási elemei tehát hiányosak, ezért a vádlott bűncselekményt nem valósított meg, és az irányadó tényállásból más katonai bűncselekmény törvényi tényállása sem állapítható meg. A vádlott magatartása legfeljebb fegyelmi vétségként értékelhető, amelynek következménye az előjárója általi fegyelmi felelősségre vonása lehet. Mindezek alapján a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottat a Be. 6.§ (3) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a Be. 331.§ (1) bekezdése alapján bűncselekmény hiányában az ellene jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú határozat ellen a Be. 386.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján fellebbezésnek van helye.

Budapest, 2007. június 27. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. ezredes sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. alezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. alezredes sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő